

Tibet

JOURNAAL

VEERTIENDE JAARGANG - NUMMER 2 - ZOMER 2013

Monniken in hoofd geschoten

De Tibetaanse monniken Tashi Sonam en Ugyen Tashi werden in het hoofd geschoten toen de Chinese veiligheidspolitie in Nyitso, Tawu (Oost-Tibet) het vuur opende op ruim duizend Tibetanen die zich hadden verzameld om de 78ste verjaardag van de Dalai Lama te vieren.

Ugyen Tashi werd in kritieke toestand in een ziekenhuis in Chengdu opgenomen en verscheidene anderen raakten ook ernstig gewond. Ondanks de aanwezigheid van gewapende veiligheidstroepen lieten de Tibetanen zich niet afschrikken. Ze vierden de verjaardag en toonden de verboden foto van de Dalai Lama. Na dit schietincident verzocht ICT via een urgente actie regeringen om er bij China op aan te dringen het incident te onderzoeken en de verantwoordelijken voor het gerecht te brengen.

CHINESE VEILIGHEIDSTROEPEN TIJDENS VIERING

TIBET NIEUWS

Tibetanen in Nepal in precare situatie

In Nepal wonen ruim 20.000 Tibetaanse vluchtelingen en ieder jaar komen er honderden nieuwe bij, op doorreis naar India. Zij zijn stateloos en daardoor kwetsbaar. Duizenden van hen bezitten geen identiteitspapieren, waardoor ze geen recht hebben op landbezit, werk of scholing. Ze staan bloot aan politieke exploitatie en kunnen geen gebruikmaken van staatsdiensten of vrij rondreizen zonder het gevaar om te worden lastiggevallen, afgeperst of opgepakt.

Dat geldt zelfs voor in Nepal geboren Tibetanen, wier ouders daar al lang wonen.

De groeiende Chinese invloed in Nepal zorgt ervoor dat Tibetanen steeds meer te maken krijgen met restricties door de Nepalese autoriteiten. De Chinese regering ziet de Tibetanen als bron van spanning en

vertolker van 'splittisme' (gevaar voor het opsplitsen van het 'moederland'). China is bang dat Nepal een broedplaats wordt voor een 'vrij Tibet' en oefent daarom druk op Nepal uit om 'anti-Chinese activiteiten' de kop in te drukken.

Lees verder op de volgende pagina

POLITIEK

Unieke acties voor Tibet	P.5
Mensenrechtennota als 'hoeksteen' van Buitenlandbeleid	P.5
Tibet en de VN	P.6
FIDH veroordeelt mensenrechtensituatie in Tibet	P.6

TIBET NIEUWS

Monniken in het hoofd geschoten	P.1
Tibetanen in Nepal in precare situatie	P.1
Zelfverbrandingen in Tibet	P.2
Kritisch Human Rights Watch rapport over herhuisvesting in Tibet	P.4
Tibetaanse zangers en schrijvers worden vervolgd	P.4
Vernietiging oud Lhasa	P.6

CULTUUR

De strijd voor de overleving van de Tibetaanse taal	P.3

ORGANISATIE

Giro di Tibet	P.5

Beste Tibet-vrienden,

Recente geruchten over discussies op lokaal niveau over versoepeling van het anti-Dalai Lama-beleid in Oost-Tibet werden breed in de media uitgemeten. Het is niet duidelijk of de discussies werkelijk plaatsvonden, maar de door westerse berichtgeving gealarmeerde Chinese reactie was snel en ondubbelzinnig: via officiële kennisgeving werd de harde beleidslijn tegen de Dalai Lama bevestigd en werd bedreigd met strenge straffen voor Tibetanen die dergelijke verhalen verspreiden.

De Chinese machtswisseling leidde nog niet tot veranderingen in Tibet. Net als zijn voorgangers legt de nieuwe leider Xi Jinping de nadruk op harmonie en stabiliteit. Tot nu toe faalden de leiders hierin jammerlijk en hun slogans lijken meer bedoeld als middel om onwelgevallige geluiden het zwijgen op te leggen. In plaats van toenadering en dialoog proberen ze door hard optreden en draconische straffen het Tibetaanse probleem te laten verdwijnen.

De Chinese leiding pocht vaak dat Tibet ontsloten wordt voor miljoenen Chinese toeristen. In rap tempo verdwijnt echter het historische Tibet om te wijken voor shopping malls en themaparken, waar Chinese bezoekers de Chinese versie van de Tibetaanse geschiedenis voorgelegd krijgen. Voor Tibetanen verandert Tibet daarentegen steeds meer in een gevangenis. Zelf voor pelgrimstochten zijn goedkeuringsdocumenten nodig en langs de wegen staan controleposten.

De zelfverbrandingen in Tibet zijn een gevolg van deze onderdrukking en vormen een uitdaging voor China. Decennia Chinees wanbeheer en onbegrip voor de Tibetaanse cultuur hebben geleid tot de systematische onderdrukking van de Tibetaanse religie, cultuur en menselijke waarden in Tibet. Dit kan natuurlijk nooit de basis vormen voor werkelijke stabiliteit en eenheid. Vooralsnog lijkt Xi Jinping even verkrampd te reageren als tijdens het desastreuze Tibetbeleid onder zijn voorganger Hu Jintao.

Toch bleek onlangs uit een interview met Jin Wei, directeur van de Partijschool in Peking, dat wel degelijk op hoog niveau nagedacht wordt over constructieve oplossingen voor Tibet. Dergelijke overwegingen lijken, anders dan onder Hu Jintao, niet langer gelijk te staan aan politieke zelfmoord. Hoewel de weg nog lang is, kan dit een eerste stap zijn van wantrouwen en angst naar dialoog en respect. Het is bemoedigend dat er in China mensen zijn die inzien dat positieve maatregelen nodig zijn in het Tibetbeleid.

De Tibetaanse kwestie is cruciaal voor China. Om werkelijke harmonie en stabiliteit te realiseren, moeten de Chinese leiders investeren in het welzijn en de aspiraties van de bevolking. Xi Jinping lijkt deze sleutel voor de toekomst van Tibet in handen te hebben. Of moeten de eerste stappen toch komen van laagdrempelig overleg tussen Tibetanen en lokale bestuurders, die direct geconfronteerd worden met de uitvoering van het wanbeleid van de centrale regering?

Totdat er daadwerkelijke verbeteringen in Tibet plaatsvinden, blijft ICT de Chinese regering erop aanspreken dat echte harmonie en vrede alleen door dialoog en compromis tot stand kunnen

komen. Daarbij blijft ook uw steun onontbeerlijk.

Tsering Jampa

Tsering Jampa
Directeur ICT Europe

De VN Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen (UNHCR) en de Human Rights Organization of Nepal (HURON) zetten zich in Nepal in voor de bescherming van de Tibetanen. Zij vinden het belangrijk dat deze vluchtelingen identiteitspapieren krijgen. 'Zonder enige vorm van identiteitspapieren zijn deze Tibetanen totaal stateeloos en hebben ze absoluut geen plaats in deze wereld', aldus het hoofd van HURON Sudeep Pathak. ICT pleit voor constitutionele hervormingen in Nepal, om zo gelegenheid te creëren voor een proces dat voorziet in een legale status voor de al lang in Nepal verblijvende Tibetaanse vluchtelingen.

Zelfverbrandingen in Tibet

Sinds het laatste ICT-verslag afgelopen voorjaar over de zelfverbrandingen in Tibet namen opnieuw zes Tibetanen deze onomkeerbare stap. Dat brengt het aantal zelfverbrandingen nu op 121.

WANGCHEN DOLMA

In juni stak de non Wangchen Dolma zichzelf in brand tijdens belangrijk intermonastiek onderricht bij het Nyatso-klooster. Hieraan namen meer dan drieduizend monniken en nonnen van ruim vijftig kloosters deel. Dit toont de veerkracht en vastberadenheid van Tibetanen om hun godsdienst te blijven beoefenen. De politie nam de non mee; zij overleed enkele dagen later. Naast inperking van de communicatie in de regio werd de bewaking bij het Nyatso-klooster geïntensiveerd.

KONCHOK SONAM

In juni werd ook bekend dat twee monniken, Tsundue (eind twintig) en Gedun Tsultrim (30), drie jaar gevangenisstraf hebben gekregen na een gebed op 21 november 2012 voor de overleden Tibetaanse zelfverbrander Wangchen Norbu. Gebeden zijn in het Tibetaans boeddhisme belangrijk voor een goede wedergeboorte. De veroordeling en propaganda-inspanningen rond hun proces zijn een bewijs dat de autoriteiten de zelfverbrandingen positioneren als strafbare feiten en de schuld voor de zelfverbrandingen toeschrijven aan 'krachten van buitenaf'. Volgens een nieuwe documentaire van de Chinese staatsmedia zijn er Tibetanen in ballingschap bij betrokken. Deze propagandavideo is onderdeel van een agressieve campagne tegen de zelfverbrandingen, waarin ook lange gevangenisstraffen worden opgelegd aan Tibetanen die 'tot deze acties zouden hebben aangezet'. De aanhoudende zelfverbrandingen zijn echter een gevolg van het uitblijven van een versoepeling van het Chinese beleid in Tibet.

KONCHOK WOESER

LOBSANG DAWA

TENZIN SHERAB

De strijd voor de overleving van de Tibetaanse taal

'De Tibetaanse taal vormt de sleutel tot onze communicatie, cultuur, religie en nationale identiteit. Deze taal wordt al zes decennia bedreigd en stelselmatig onderdrukt door de Chinese regering. Hierdoor staan we op een kritiek punt in onze strijd om onze unieke eeuwenoude taal te behouden voor volgende generaties.'

Chinees onderwijsbeleid in Tibet

China heeft een duidelijk strategisch doel om Tibet te integreren in de Chinese Volksrepubliek. Zelfs als Peking misschien niet de intentie heeft om de Tibetaanse taal en cultuur te vernietigen, zorgt de dominantie van het Chinees ervoor dat de Tibetaanse taal gemarginaliseerd wordt.

China bouwt op het hele Tibetaanse plateau moderne scholen waar Tibetanen en Chinese migranten verplicht negen jaar onderwijs ontvangen, gevolgd door drie jaar beroepsopleiding. In de meeste Tibetaanse gebieden is de voertaal op school Chinees, terwijl Tibetaans een keuzevak is. Het basisonderwijs is vaak wel in het Tibetaans, maar op de middelbare school – waar de toekomst van Tibetanen voor een belangrijk deel wordt vormgegeven – is Chinees de voertaal. Een hele generatie Tibetanen groeit onder dit onderwijssysteem op. Onderzoek toont aan dat schoolkinderen beter presteren wanneer ze in hun moedertaal worden onderwezen. Omdat dit in Tibet niet gebeurt, krijgen Tibetanen een grote onderwijsachterstand en sociale achterstand in vergelijking met de miljoenen Chinese migranten in Tibet. Deze achterstand zorgt ervoor dat Tibetanen moeilijker kunnen concurreren op de door Chinezen gedomineerde arbeidsmarkt.

Hoewel de Chinese regering en de Tibetaanse bevolking beiden tweetalig onderwijs wensen, is in de praktijk het Chinees dominant. De Tibetanen willen Tibetaans als voertaal op de lagere en middelbare school met daarnaast een sterkere nadruk op de Chinese taal. Zij willen dus wel degelijk Chinees leren. Mijn eigen Chinees is net zo goed als mijn Tibetaans en beide talen zijn belangrijk voor mij. Voor Tibetanen is het echter van levensbelang dat ze hun moedertaal leren om de taal, religie en cultuur te behouden.

Het Chinese taalbeleid in Tibet is in strijd met de Regionale Etnische Autonomie Wet. Hierin staat dat onderwijs in autonome regio's in China, zoals Tibet, in de eigen taal van de etnische minderheid moet worden gegeven.

Tibetanen willen hun taal behouden

Geworteld in een sterk besef van de Tibetaanse identiteit en cultuur vond er in de afgelopen jaren een literaire en culturele wederopstanding in Tibet plaats. Aan de voorhoede van deze beweging staat een nieuwe biculturele en tweetalige generatie van hooggeschoolde Tibetaanse schrijvers, dichters, bloggers en muzikanten. Zij zijn bekend met digitale technologie, schrijven over het officiële beleid en maken vaak gebruik van in China verboden literatuur over de Tibetaanse geschiedenis.

Een kernthema van hun werk is de solidariteit onder Tibetanen en de trots op hun unieke culturele en religieuze identiteit.

De Tibetaanse taal wordt gemarginaliseerd

STUDENTENPROTEST IN OOST-TIBET

Op religieus gebied zijn er talrijke initiatieven om de Tibetaanse taal en cultuur te behouden. Een voorvechter en spiritueel boegbeeld voor het behoud van de Tibetaanse taal en cultuur was de 10de Panchen Lama. Begin jaren 80, tijdens de periode van relatieve liberalisering na de excessieve Culturele Revolutie, zette hij zich hiervoor in door in heel Tibet taalcentra op te richten voor zowel boeddhistische leermeesters en studenten als voor leken.

Dit deed hij tot zijn overlijden in 1989. Vooral in de kloostergemeenschappen in Oost-Tibet is zijn erfenis nog terug te vinden in de vele religieuze instituten en taalinstellingen. Twee voorbeelden daarvan zijn de Tibet-Universiteit in Lhasa en Larung Gar Instituut, waarvan in de laatste tegenwoordig tienduizend Tibetaanse monniken en nonnen

studerend, en ook veel Chinezen.

Niet alleen in de steden, maar ook op het platteland zijn Tibetanen bewust van de noodzaak om de taal te beschermen. Daar worden op eigen initiatief onderwijsgroepen in de Tibetaanse taal opgezet door geschoolde lokale Tibetanen. Hiermee willen zij ervoor zorgen dat, ook zonder steun van de Chinese regering, de taal en cultuur van de Tibetaanse nomaden via de orale traditie levend blijft en dat zij Tibetaans leren spreken en schrijven. Dergelijke inspanningen om de eigen taal te behouden, zijn niet zonder gevaar. Dit blijkt uit veel voorbeelden, zoals de schrijver Kunchok Tsephe. Hij werd in 2009 veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf omdat hij een invloedrijke website had opgezet om de Tibetaanse taal en cultuur te behouden.

Behalve deze initiatieven protesteerden Tibetaanse scholieren en studenten diverse keren tegen Chinese plannen om Chinees als voertaal in te voeren ten koste van het Tibetaans. In Oost-Tibet kwamen in 2010 duizenden Tibetaanse scholieren op de been in vreedzaam protest om de moedertaal te behouden. Een aantal Tibetaanse studenten – vaak juist de slimme en goede leerlingen – die meededen aan de demonstraties, werd opgepakt. Ook werden privéscholen voor Tibetaans onderwijs gesloten, zoals in 2003 bij het Kirti-klooster, waar begin 2009 de golf zelfverbrandingen begon.

De Chinese reactie op dergelijke initiatieven is keihard. Veel oudere Tibetanen die anderen proberen te onderwijzen in de Tibetaanse taal en activisten in de burgermaatschappij worden jarenlang gevangengezet, doorgaans in een poging om invloedrijke personen uit de gemeenschap te 'verwijderen' en zo de moraal te breken. Tibetanen tonen echter veerkracht en vastberadenheid om hun taal en identiteit te beschermen. Persoonlijk heb ik de indruk dat zij niet zullen opgeven.

Tibetanen tonen veerkracht en vastberadenheid om hun taal en identiteit te beschermen

De Chinese regering zal door het opleggen van militaire macht en repressief beleid er niet in slagen om ware stabiliteit teweeg te brengen in een cultuur met diepe morele wortels zoals die van Tibet.

Kathup Tsering, de in Oost-Tibet geboren auteur van dit artikel, werkt sinds 2008 als senior onderzoeker en analist voor ICT. Hij is in Tibet opgeleid in de Chinese en Tibetaanse taal.

Kritisch rapport Human Rights Watch over herhuisvesting in Tibet

Een nieuw rapport van Human Rights Watch (HRW), *They Say We should Be Grateful, Mass Rehousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China*, toont de rampzalige gevolgen van het Chinese 'comfortabelwonenbeleid' in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR).

Sinds 2006 moesten twee miljoen Tibetanen, ruim twee derde van de bevolking in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), naar een nieuwe woning verhuizen of hun huis renoveren. Daarnaast moesten vanaf 2000 in Oost-Tibet 300.000 nomaden zich door 'Milieu-Migratie-Plannen' permanent vestigen. Binnen enkele jaren verhuisden in de TAR nog eens 180.000 Tibetanen en in Oost-Tibet 113.000. Beide herhuisvestingprogramma's zijn onderdeel van de inspanningen van de Chinese regering om een 'Nieuw Socialistisch Platteland' te creëren. De levensstandaard van de Tibetaanse plattelandsbevolking en de lokale economie zouden hierdoor verbeteren. Het gaat echter vooral om grondstofwinning als onderdeel van de economische integratie van Tibet in China. Het veroorzaakt milieuproblemen, terwijl de nomaden juist moesten verhuizen om overbegrazing en graslanddegradatie te voorkomen. De verhuizingen zouden vrijwillig-

plaatsvinden na consultatie van boeren en nomaden. De realiteit staat daar lijnrecht tegenover en de impact is groot. De gedupeerden zeggen dat, omdat er geen alternatief wordt geboden, keuzevrijheid ontbreekt. Zij draaien grotendeels zelf voor de kosten op omdat de overheid geen financiële compensatie biedt. Dit leidt tot verhoogde kosten van levensonderhoud, opeenvolgende schulden en het uit elkaar vallen van sociale structuren. De Tibetanen moeten op de arbeidsmarkt concurreren met miljoenen Chinese migranten en zijn bezorgd over de duurzaamheid van de plannen. Ze stellen dat het hermodellieren van hun dorpen bedoeld is om de Chinese controle te versterken en de Tibetaanse politieke, religieuze en culturele rechten in te perken. Een aanbeveling van het rapport is dat de Chinese regering onafhankelijke experts moet toestaan om te toetsen of het herhuisvestingbeleid en de praktijk voldoen aan de internationale wetgeving.

Tibetaanse zangers en schrijvers worden vervolgd

Steeds meer Tibetaanse kunstenaars en intellectuelen staan in de voorhoede van een culturele heropleving in Tibet. Met poëzie, blogs, boeken, schilderijen en zang protesteren zij tegen de vernietiging van de Tibetaanse cultuur door China. Hierop reageren de Chinese autoriteiten met harde hand en systematische vervolging. Recentelijk werd een aantal Tibetaanse kunstenaars en intellectuelen veroordeeld.

De Tibetaanse zangers Pema Trinley (22) en Chakdor (32) werden in februari 2013 veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf na het uitbrengen van hun *dvd* De pijn van niet-geheelde wonden. Hierop staan liederen ter ere van de Dalai Lama en over de zelfverbrandingen in Tibet. De zangers zijn in juli 2012 gearresteerd. Hun huidige verblijfplaats is onbekend en hun families mogen hen niet ontmoeten. De muzikant Khenrap en tekstschrijver Nyagdompo, die ook aan het album meewerkten, worden vermist.

De Tibetaanse monnik Gartse Jigme werd in mei tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld voor zijn twee boeken,

GARTSE JIGME DIRECT NA ZIJN GEVANGENNEMING, MEI 2013

waarin hij kritiek uitte op het Chinese beleid in Tibet en schreef over de lijdensweg van het Tibetaanse volk. Zijn derde boek, dat vóór publicatie door de politie bij de uitgever in beslag werd genomen, bevat een discussie over de zelfverbrandingen. Exemplaren van het boek circuleren ondergronds.

Unieke acties voor Tibet

FIETSACTIE VOOR TIBET OP DE DAM, AMSTERDAM 6 JULI 2013

De Tibetaanse asielzoekers Sonam Tsang Dorjee en Ame Tenpa fietsten deze zomer een maand door Nederland om aandacht te vragen voor de mensenrechtenschendingen in Tibet.

Tijdens hun 1.300 kilometer lange tocht bezochten zij dertig steden en honderd dorpen in elf provincies. Zij deelden ruim 47.000 flyers uit en deden een oproep om het Tibetaanse volk te steunen in hun geweldloze verzet voor vrijheid en gerechtigheid in Tibet.

De kunstenaars Airco Caravan maakte tijdens haar reis in 2009 naar Tibet de onderdrukking van de Tibetanen van dichtbij mee. Zij besloot hier iets aan te doen en liet zestien kunstenaars in China, zonder dat zij dit wisten, een deel van de Dalai Lama schilderen. Ze kregen de opdracht om gebaseerd op een foto een 'abstract impressionistisch schilderij' te maken. Samen creëerden de Chinese schilders het illegale portret 'Made in China'.

Deze acties werden gezamenlijk afgesloten rond de verjaardag van de Dalai Lama, die 6 juli 78 jaar werd. Op 5 juli fietsten de actievoerders met het portret van het Vredespaleis naar de Chinese ambassade in Den Haag. Daar boden ze een verjaardagstaart aan, wat wereldwijd op televisie werd uitgezonden.

Mensenrechtennotitie als 'hoeksteen' van buitenlandbeleid

In juni bracht de Nederlandse regering een nieuwe mensenrechtennotitie uit. Hierin wordt aangegeven dat de mensenrechten een hoeksteen van het buitenlandse beleid vormen. Een nieuwe ontwikkeling is de vorming van allianties met partners om innovatie te stimuleren.

Daarbij ligt er nadruk op het feit dat landen niet vanuit morele oogpunten op hun mensenrechtenbeleid worden aangesproken, maar vanuit de internationale verplichtingen waaraan regeringen zichzelf verbonden hebben.

Een ander punt is dat Nederlandse ambassades wat het mensenrechtenbeleid betreft een voortrekkersrol krijgen. Dat is positief nieuws, want op bilateraal niveau is er veel te bereiken tussen Nederland en China. Het staat in tegenstelling tot het uitgangspunt dat regeringen vaak vanuit EU-verband opereren. Thema's die nageleefd moeten worden zijn: mensenrechtenverdedigers, vrouwenrechten, vrijheid van meningsuiting en religie, en sociaaleconomische rechten. Een minpunt in deze notitie is echter dat er concreet beleid ontbreekt ten opzichte van China, dat een van de landen is waar een repressief mensenrechtenbeleid wordt gevoerd – zoals de golf van zelfverbrandingen in Tibet aantoonde.

Giro di Tibet

HELEEN EN TOBIAS TIJDENS HUN FIETSTOCHT

In juli 2013 fietsten Heleen en Tobias de Giro di Tibet, van Madonna di Campiglio in Italië meer dan 1.000 kilometer over de Alpen naar Nederland, met als doel om de mensenrechtensituatie in Tibet onder de aandacht te brengen.

Zij deelden hun ervaringen via een blog op het internet en verzochten familie, vrienden en kennissen de tocht te sponsoren. Heleen zei: 'Omdat wij van huis uit al Tibetsupporter zijn, weten we wat er aan de hand is in Tibet. De manier waarop Tibetanen aandacht vragen voor hun rechtsgelijkheid en rechtsvrijheid, is verschrikkelijk. We willen daarom geld ophalen ter ondersteuning van de positie van de politieke gevangenen.' De slogan voor de fietstocht was dan ook: 'Zwijgen is zilver en spreken is goud!' U kunt het reisverslag teruglezen op <http://helena0690.waarbenjij.nu/>.

Vernietiging oud Lhasa

Een aantal historische gebouwen in Tibet blijft gespaard. Daarbij wordt vaak geen rekening gehouden met de gevoelens van de Tibetanen en met de bescherming van het cultureel erfgoed. Een klein aantal historische gebouwen in Tibet bleef gespaard, zoals de Potala en het oude centrum van Lhasa, die op de Werelderfgoedlijst staan.

TRADITIONEEL DEEL VAN LHASA

Dit voorjaar begon China met de vernietiging van architectonisch erfgoed bij de Jokhang-tempel, het hart van Lhasa. Dit leidde tot internationaal protest, onder meer door Tibetologen.

Ze zijn bang dat oud-Lhasa door afbraak en herbouw verandert in een kunstmatig toeristisch dorp en zij lanceerden daarom een petitie gericht aan Xi Jinping, de Chinese president, en aan Irina Bukova, directeur-generaal UNESCO. Hierin dringen zij erop aan om onderzoekers te sturen, en om China als lid van UNESCO het unieke stadscentrum te laten beschermen. Ruim 100.000 handtekeningen werden in Cambodja aangeboden tijdens de 37ste bijeenkomst van het Werelderfgoed Comité.

Samen met de regels die reizen en bedevaarttochten naar Lhasa beper-

ken, begint de rol die de Tibetaanse hoofdstad al eeuwen in het leven van Tibetanen speelt, te veranderen. Ngawang Sangdrol, een Tibetaanse ex-politiekevangene, zei: 'Lhasa bestaat niet slechts uit stenen en cement, het is een symbool van het Tibetaanse verzet tegen tirannie. Het oude centrum van Lhasa is de plek waar ontelbare Tibetanen, inclusief ikzelf, vreedzaam protesteerden voor vrijheid. [...] Op een moment dat ten minste 120 Tibetanen zich zelf in brand staken tegen de Chinese overheersing is het schokkend dat UNESCO geen oog heeft voor de onverantwoorde transformatie van Lhasa [...].'

POLITIEK

Tibet en de VN

ICT nam in juni deel aan de VN-Mensenrechtenraad in Genève en legde tijdens plenaire sessies, waar China aan deelnam, vier verklaringen af.

ICT organiseerde ook een briefing met de nadruk op de schendingen van de mensenrechten in Tibet. De Chinese delegatie verwierp de kritiek en beweerde dat er juist sociale en economische ontwikkelingen hebben plaatsgevonden, wat heeft geleid tot 'een ongeëvenaard niveau van vrijheid en rechten voor het Tibetaanse volk'.

De EU, Oostenrijk, Tsjechië, Frankrijk en Groot-Brittannië spraken hun bezorgdheid over Tibet uit, zoals over schendingen van het recht op samenkomst en expressie, en over buitenrechtelijke detenties en gedwongen verdwijningen. Tijdens interactieve dialogen met VN Speciaal Rapporteurs zei ICT dat aandacht voor de mensenrechten in Tibet meer dan ooit nodig is. ICT blijft actief gebruikmaken van de VN-platforms, zoals komend najaar door deelname aan de VN Universal Periodic Review en de Mensenrechtenraad.

POLITIEK

FIDH veroordeelt mensenrechtensituatie in Tibet

ICT nam als lid van de International Federation for Human Rights (FIDH) van 23 tot en met 27 mei in Istanbul deel aan de driejaarlijkse strategiebijeenkomst.

Vincent Metten, EU Policy Director van ICT, sprak met de delegaties van de 178 ngo's uit 117 landen over de schendingen van de mensenrechten

in Tibet en het belang van samenwerking om deze aan de kaak te stellen. FIDH verzocht in een resolutie de VN en regeringen om China aan te spreken op haar repressieve beleid in Tibet. De militaire opbouw en restrictieve veiligheidsmaatregelen werden als kernoorzaken genoemd voor de golf van zelfverbrandingen in Tibet.

COLOFON

Tibet Journaal is een uitgave van International Campaign for Tibet

Nederlandse Stichting International Campaign for Tibet (ICT) zet zich in voor het bevorderen van mensenrechten en democratische vrijheden voor het Tibetaanse volk. U ontvangt deze informatie, omdat u ons al eerder hebt gesteund. ICT bewaart uw gegevens en gebruikt deze om u op de hoogte te houden van onze projecten en activiteiten en van verwante organisaties. Als u hier geen prijs meer op stelt, kunt u dit bij ons melden. ICT is opgericht in 1988 als een stichting zonder winstoogmerk. Uw gift is fiscaal aftrekbaar.

Redactie

International Campaign for Tibet Europe
Tsering Jampa
Tom Zwollo
Shiba Degenhart
Myra de Rooy
Katbuq Tsering
Kate Saunders

Fotografie

ICT

Adres

Vijzelstraat 77, 1017 HG Amsterdam
Postbus 3337, 1001 AC Amsterdam
Tel.: + 31 (0) 20 3308265
Fax: + 31 (0) 20 3308266
E-mail: icteuropa@savetibet.nl
www.savetibet.nl
K.v.K. 34119094
Gironummer 4223
ISSN 2211-9949

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

